

Ἡ γραμματεία κοινοποιοῦσα κατὰ χρέος τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, εἶναι εὐέλπιδος, ὅτι θέλει ἀκυ(ρώ)σει τὴν ἐκτέλεσίν της.

Τῇ 22 Νοεμβρίου 1827 ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας
Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
(Τ.Σ.) Μιχαήλ Σοῦτσος

ἀρ. 1037: Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρὸς ἡμᾶς παραληφθέντος πρωτοτύπου, καὶ ἐπιστραφέντος τῷ παρρησιάσαντι αὐτὸ, ἀντιγράφου δὲ ἄλλου ληφθέντος κατ'αἴτησιν αὐτοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας πράξεις ὑπὸ τοῦ δοθέντος ὡς ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ ἐν τίτλῳ Θ σελίς 159. Δίδεται δὲ αὐτῷ τὸ ἴσον τοῦτο παρ'ἡμῶν ἐσφράγιστον καὶ ἐνυπόγραφον:-

Ἐν Σύρῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Δημόσιος ὑπογραφεὺς τῆς νήσου Σύρας
(Τ. Σ.) Σκαρλάτος Μάξιμος.

Ἴσον ἐξ ἴσου ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου

Τῇ 5 Δεκεμβρίου 1827 Σίφνος
ἡ Δημογεροντία Σίφνου

7

Κύριε Α. Γρυπάρη,

Ἀπὸ τὴν ὁποίαν μ'ἀφήσατε ἔκθεσιν, φαίνεται ὅτι ὁλος ὁ ἰσχυρισμὸς παράγεται ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ ἀρσενικοῦ παιδίου Πέτρου, πρὶν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου, ὥστε νὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐξέτασις τοῦ ὅρου, εἴτε τοῦ προικοσυμφώνου εἴτε τῆς μεταγενεστέρως γενομένης συνθήκης μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ πατρὸς του...

Ἀλλ'ἐκτὸς τῆς νομικῆς ἀρχῆς, καθ'ἣν ὁ δωρήσας ἅπαξ δὲν δύναται ν'ἀνατρέπη τὴν δωρεάν (Ἀρμενόπουλ: βιβλ. γ'τίτλ. α'), μεταξὺ πατρὸς καὶ ὑπεξουσίου υἱοῦ συμφωνητικὸν δὲν συνίσταται (ἄρθρ. 8, βιβλ: α'τίτλ. θ'τοῦ ιδίου) καὶ ὡς ἐκ τούτου λογίζεται ἀνίσχυρος πᾶσα γενομένη ἀλλαγὴ δι'αὐτῆς τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης εἰς τοὺς ὅρους τοῦ προικοσυμφώνου καὶ μάλιστα τοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ προῖξ ἐπιστρέφει εἰς τὸν πατέρα ὅστις ἐπροίκισεν, ὅταν ᾗθελεν ἀποθάνει ἄτεκνον τὸ προικισθὲν παιδίον (droit de reversion.- Ἀρμενόπ: ἄρθρ. 48, βιβλ: δ'τίτλ: η') - εἶναι δὲ καὶ φανερόν, ὅτι ἀφοῦ ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ..... γυνὴ τοῦ Κ. Α. Γρυπάρη καὶ ἐγγονὴ τοῦ

Ἰωάννου Βάου, δὲν ἤλθεν ἡ περίστασις ὥστε νὰ χάνη ὁ Κωνσταντῖνος τὴν ιδιοκτησίαν τῶν προικισθέντων, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἐπικαρπίαν των, κατὰ τὴν διαληφθεῖσαν συνθήκην.

Τοῦ προικοσυμφώνου αἱ λέξεις εἶναι πρὸς τὸν υἱὸν μας Κωνσταντῖνον, κατὰ τὸν πόθον μας, υἱοὺς καὶ διαδόχους του: αἱ δὲ τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης εἶναι ἂν κάμω υἱοὺς = ἂν δὲν ἔχω υἱὸν Βάον: ἀλλ' αὗται δὲν σημαίνουν μόνον ἄρρενα παιδιά, ἀλλὰ περιλαμβάνουν καὶ τὰ θήλεα ὡς ἐναργῶς διαγράφει τοῦτο ὁ Ἀρμενόπουλος, ἄρθρ: 3 βιβλ. ἐτίτλ. Γ'. Καὶ ὁ εἰπὼν, ὅτι ἀφίνω τοῦτο εἰς τοὺς υἱοὺς μου, δηλοῖ, καὶ τὰς θυγατέρας, χωρὶς νὰ τὰς ὀνομάσῃ κυριολεκτικῶς, καὶ ἀπλῶς ὅλα τὰ τέκνα, ὅσα ἔχη, καὶ τοῦτο κρατεῖ ὅχι μόνον εἰς κληροδοσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα, διότι ἡ ἐπικρατεστέρα λέξις υἱοὺς, συμπεριλαμβάνει καὶ τὰς θυγατέρας, ὡς παρακολούθημα. ἄρθ: 5 τίτλ: 3, παράρτημα Β. Εἰς μὲν τὰ ἄλλα ἡ ὀνομασία τοῦ υἱοῦ, περιέχει καὶ τοὺς ἐγγονοὺς εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ὅχι. ἄρθρ: 10 καὶ 11: τὸ τίς σημαίνει καὶ ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ πρόσωπα, τὰ λεγόμενα περὶ ἀρσενικοῦ προσώπου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγονται καὶ περὶ θηλυκῶν.

Εἴτε λοιπὸν διότι, ἀντὶ νὰ εἰπῇ ἂν ἀποθάνῃ χωρὶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους, εἶπε μόνον ἂν δὲν κάμῃ υἱοὺς, δὲν ἔχη υἱὸν Μπάον: καὶ διότι ἔκαμεν τῷ ὄντι ἀρσενικὸν Μπάον, εἴτε διότι ἔκαμεν, εἶχε καὶ ἔχει τὴν θυγατέρα του .... γυναῖκα τοῦ Κ. Γρυπάρη, ἥτις εἶναι καὶ υἱὸς Μπάος καὶ διαλαμβάνεται εἰς τὴν λέξιν υἱὸς. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἄχρηστον ὀλοκλήρως νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἰσχύν καὶ ἐξέτασιν αὐτῆς τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης καὶ τῶν ὄρων εἴτε τοῦ προικοσυμφώνου, εἴτε αὐτῆς τῆς συνθήκης, ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος δὲν ἀπέθανεν χωρὶς νὰ κάμῃ καὶ μάλιστα χωρὶς ν' ἀφήνῃ υἱὸν Μπάον, ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ γυνὴ τοῦ Γρυπάρη.

Τότε λοιπὸν δὲν ἔφθασεν ἡ περίστασις, καθ' ἣν δύναται νὰ δισχυρισθῇ ἡ ἐπιστροφή τῶν παρὰ τοῦ πάππου προικισθέντων πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον ὑπὲρ τῆς κληρονομίας τοῦ πρώτου, ὥστε νὰ λογίζωνται αὐτὰ τὰ προικοδοτηθέντα πράγματα μέρος τῆς κληρονομίας του.

Ἐπομένως δὲν καταλαμβάνω διατὶ ἦτον ἀναγκαία ἡ λαβοῦσα χώραν διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις περὶ ἐθίμων ὅτε μάλιστα ὑποτιθεμένου ὅτι ὁ Πέτρος Μπάος υἱὸς τοῦ Ἰωάννου καὶ θεῖος τῆς γυναικὸς σας, ἐβλάφθη παρ' αὐτῆς τῆς προικὸς τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου, τὸ δικαίωμα αὐτοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ν' ἀνατρέψῃ α) τὰ παρὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ἰωάννου ἀφεθέντα ὡς κληροδοσίαν β) τὰ προικισθέντα εἰς τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ τοῦτο μόνον ἕως οὔ νὰ λάβῃ τὸν κλῆρον του, δηλαδή ἐν μέρος τοῦ ὀλοκλήρου τρίτου τῆς κληρονομίας τοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸν

ἀριθμὸν τῶν παιδίων αὐτοῦ (ἐὰν ᾗτο μόνον δύο Πέτρος καὶ Κωνσταντῖνος τὸ ἐν ἡμῖσι τοῦ τρίτου μέρους της εἶναι ὁ κλῆρος του) συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τὴν μερίδα, ὅσα ἔλαβε καὶ ὁ ἴδιος παρὰ τοῦ πατρὸς Ἰωάννου πρὶν τὸν θάνατόν του, ἂν ἔλαβε τῷ ὄντι τίποτε· ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀνατρέψῃ ὅλην τὴν προίκαν. (Ἀρμενόπουλ: ἄρθρ: 29, βιβλ: 3' τίτλ. η').

Ἐρμούπολις, τὴν 15 Ἰουνίου 1836

Πρόθυμος
Α. Πάλμας

8

Κ.Α. Γρυπάρης

Ἐλάβον καὶ τὸ ἀπὸ 21 λήγοντος γράμμα σας καὶ ἀπαντῶν εἰς αὐτὸ εὐχαρίστως σᾶς ἀναφέρω, ἀφοῦ ἐλήφθη ἡ γνώμη τοῦ Κ. Πάλμα ἀναγνώσαντος καὶ τὴν διαθήκην

α) ὅτι κατὰ τὰς προηγουμένας παρατηρήσεις αἰτινες σᾶς προεστάλησαν, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ὥστε νὰ ἀκυρωθῇ τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πεθεροῦ σας.

β) ὅτι τοῦτο ἐννόησε καὶ ὁ ἴδιος Ἰωάννης Μπάος μὴν ἀναφέρων τίποτε περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ εἰς τὴν διαθήκην του.

γ) ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν της διάταξιν ἡ Αἰκατερίνη γυνὴ τοῦ Ἰω. Μπάου δὲν ἠδύνατο ὡς ἐκ τούτου, νὰ διαθέσῃ πράγματα τὰ ὅποια δὲν εἶχαν μεταβιβάσθῃ εἰς τὴν κυριότητά της διὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ἰω. Μπάου, αὕτη οὔτε ἠδύνατο καὶ νὰ τὸ κάμῃ ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο.

δ) ὅτι ἡ κ. Αἰκατερίνα δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τοῦ ἀνδρα της, καὶ ἐπομένως δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ διαθέσῃ τὰ πράγματα τοῦ προικοσυμφώνου, τόσον πλέον, ὅσον αὐτὸ ἰσχυροποιεῖται ἀπὸ τὰς προεκτεθείσας παρατηρήσεις.

Σᾶς ἀποστέλλω τὰ ὅποια μοῦ ἐπέμψατε ἔγγραφα καὶ σᾶς εὐχομαι καλὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

Ἐρμούπολις τῇ 30 Ἰουνίου 1836

Πρόθυμος
Γεώργιος Μεταξᾶς